

Anonymiserad version

Översättning

C-196/21 – 1

Mål C-196/21

Begäran om förhandsavgörande

Datum för ingivande:

26 mars 2021

Domstol som begär förhandsavgörande:

Tribunalul Ilfov (Rumänien)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

4 februari 2021

Klagande:

SR

Motpart:

EW

Intervenitenter:

FB

CX

IK

[utelämnas]

TRIBUNALUL ILFOV
Tvistemålsavdelningen

[utelämnas]

BEGÄRAN OM FÖRHANDSAVGÖRNDE

Tribunalul Ilfov har, på ansökan av motparten EW [utelämnas] och på grundval av artikel 267 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (FEUF), yrkat att

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

svarar på följande **begäran om förhandsavgörande om tolkningen av artikel 5.2 i [Europaparlamentets och rådets] förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur (delgivning av handlingar) och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1348/2000 [utelämnas]:**

”När det rättsliga organet beslutar och fastställer att intervenienterna ska kallas i ett tvistemål är då ’sökanden’, i den mening som avses i artikel 5 i förordning (EG) nr 1393/2007, det rättsliga organ i medlemsstaten som beslutar att intervenienterna eller parten i målet vid det rättsliga organet ska kallas till nämnda rättsliga organ?”

Saken i det nationella målet; de relevanta omständigheterna

- 1 Genom tvistemålsdom [utelämnas] av den 4 juli 2016 som avkunnades i målet [utelämnas] av Judecătoria Buftea bifölls delvis den huvudtalan som klaganden SR hade väckt mot motparten EW och genkäröålet från motparten EW mot klaganden SR. Vidare fastställdes det i domen att parterna gemensamt samtyckte till äktenskapsskillnad, att motparten skulle återta det efternamn som denne hade före äktenskapet, att det underåriga barnet [utelämnas] skulle bo hos modern, att föräldrarna skulle ha delat föräldraansvar och att parterna var överens om att de personliga banden mellan motparten och det underåriga barnet skulle upprätthållas i enlighet med följande schema: fadern hade rätt till umgänge med det underåriga barnet från fredagar kl. 14.00 (eller efter det att skolan hade slutat) den första och den tredje helgen i varje månad och var skyldig att lämna det underåriga barnet hos modern på söndagarna kl. 19.00. Fadern hade rätt till umgänge med det underåriga barnet under halva skolloven första lovveckan i oktober, första lovveckan i december och första lovveckan i [Orig. s. 2] februari, första lovveckan i april och under en sommarlovsmånad från den 1 till den 31 juli, varpå fadern var skyldig att lämna barnet hos modern. Motparten var skyldig att betala underhåll till det underåriga barnet på motsvarande 600 rumänska leu (RON) varje månad, från och med den dag då domen avkunnades fram till dess att det underåriga barnet hade blivit myndigt. Beloppet skulle indexeras kvartalsvis på grundval av inflationen.
- 2 Motparten EW överklagade domen till Tribunalul Ilfov den 7 april 2017 och begärde att rätten i första hand skulle ogiltigförklara den överklagade tvistemålsdomen av den 4 juli 2016 som Judecătoria Buftea hade avkunnat i mål [utelämnas] på grund av att den domstol som prövade målet saknade behörighet och, i andra hand, delvis ändra den överklagade domen på följande sätt: att i första hand fastställa att det underåriga barnet skulle bo i föräldrahemmet i Frankrike och i andra hand fastställa att det underåriga barnet [utelämnas] skulle bo växelvis en vecka i taget varje månad hos fadern i Rumänien och en vecka i taget varje månad hos modern eller två veckor hos fadern och två veckor hos modern; att i

första hand förplikta den förälder som inte hade det minderåriga barnet hos sig att betala underhåll till detta på motsvarande en fjärdedel av den förälderns månadsinkomst, fram till dess att flickan hade blivit myndig, eller, i andra hand, besluta om ersättning för det underhåll som föräldrarna betalar för det minderåriga barnets försörjning, genom att var och en av föräldrarna fortsätter att betala lika mycket för den tid då det minderåriga barnet vistas hos endera föräldern och för kostnaderna för det minderåriga barnets skolgång.

- 3 Även klaganden SR överklagade denna tvistemålsdom [utelämnas] av den 4 juli 2016 som Judecătoria Buftea hade avkunnat i mål [utelämnas]. Klaganden yrkade att domstolen skulle bifalla överklagandet och delvis ändra den överklagade tvistemålsdomen, i syfte att helt och hållet bifalla överklagandet, i dess ändrade lydelse, det vill säga att modern skulle ha ensam vårdnad, att det umgängesschema som fastställts till faderns fördel skulle ogiltigförklaras, att det underhållsstöd som fadern ålagts att betala till förmån för det underåriga barnet skulle ändras samt att en ny beräkning skulle göras av rättegångskostnaderna.
- 4 Den 5 juli 2018 kompletterades handlingarna i målet med en interventionsansökan från tredje part som ingavs av FB (det underåriga barnets bror), CX (det underåriga barnets syster) och IK (det underåriga barnets morfar eller farfar) till stöd för motparten EW:s yrkande.
- 5 För att diskutera huruvida interventionsansökan från tredje part i princip kunde tas upp till sakprövning förpliktade Tribunalul de båda parterna, genom sammanträdesprotokollet av den 15 september 2020, att översätta stämningarna/åläggandena från domstolen för delgivning av intervenienterna i enlighet med förordning (EG) nr 1393/2007 [utelämnas].
- 6 Parterna i målet vägrar att bära kostnaderna för att få stämningarna/åläggandena från domstolen översätta till franska i syfte att delge intervenienterna. De anser nämligen att ”sökanden” i enlighet med artikel 5.2 i förordning (EG) nr 1393/2007 [utelämnas] är det rättsliga organet, som således bör stå även för de nödvändiga kostnaderna för delgivningen av rättegångshandlingarna. **[Orig. s. 3]**

Relevanta nationella bestämmelser:

Legge n. 134/2010, del 1° luglio 2010, recante il Codice di procedura civile (lag nr 134/2010 av den 1 juli 2010 om civilprocess)

Artikel 61 ”Formaliteter”

1) Var och en som har intresse av att få saken prövad får intervensera i ett mål mellan de ursprungliga parterna.

3) Interventionen är av tredjepartskaraktär när den enbart syftar till att stödja endera parts försvar.

Artikel 63 ”Tredjepartsintervention”

- 1) Interventionsansökan från tredje part ska inges skriftligen och innehålla de delar som avses i artikel 148.1, som är tillämpliga efter nödvändiga justeringar.
- 2) Tredjepartsintervention får ske fram till dess att förhandlingsfasen, i domstolsförfaranden oavsett slag, har avslutats samt inom ramen för särskilda rättsmedel.

Artikel 64 ”Domstolsförfarande; rättsmedel”

1) Domstolen ska till parterna översända interventionsansökan och kopior av de handlingar som bifogats denna.

- 2) Efter att ha hört intervenienten och parterna ska domstolen fastställa huruvida interventionen i princip kan tas upp till sakprövning, genom ett motiverat beslut.
- 3) Beslutet kan endast överklagas i sak.
- 4) Om talan mot det beslut genom vilket domstolen avvisat interventionsansökan bifalls ska den avkunnade domen upphävas i sin helhet och målet prövas på nytt av den domstol vid vilken interventionsansökan har ingetts efter det att frågan huruvida interventionsansökan i princip kan tas upp till sakprövning har diskuterats.

Relevanta unionsbestämmelser

Tribunalul anser att artikel 5.2 i förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur (delgivning av handlingar) och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1348/2000 är tillämplig i förevarande mål. Denna artikel har följande lydelse: ”Sökanden ska stå för alla översättningskostnader innan handlingen översänds, om inte annat följer av ett eventuellt senare beslut av domstol eller behörig myndighet om ersättningsskyldighet för sådana kostnader.”

Kortfattad redogörelse för skälen till att förhandsavgörande begärs

Tribunalul anser sig vara skyldig att begära ett förhandsavgörande från EU-domstolen med tanke på att det i den anförda frågan i praktiken begärs en tolkning av förordning (EG) nr 1393/2007 [utelämnas], som är tillämplig i det pågående målet, mot bakgrund av anknytningen till utlandet beträffande intervenienternas medborgarskap och hemvist. Olika uppfattningar har nämligen uttryckts under förfarandets gång gällande förskotteringen av kostnaderna för att genomföra stämningförfarandet (delgivning av handlingar) vilka påverkar målets utgång, med hänsyn till det faktum att nämnda lagtext tolkas på olika sätt. Frågan har dessutom uppkommit i ett pågående mål vid en nationell domstol vars beslut inte kan överklagas enligt nationell rätt, varför en begäran om förhandsavgörande måste inges i enlighet med artikel 267 FEUF. [Orig. s. 4]

Skälet till att tvistens utgång är beroende av svaret på denna rättsfråga

Utgången av tvisten beror på svaret på denna rättsfråga eftersom den berördes vägran att förskotta kostnaderna för att översätta de rättegångshandlingar som måste delges intervenienterna till franska kan hindra avgörandet av målet genom en vilandeförklaring av detta, vilket även skulle kunna leda till att parterna fråntas möjligheten att erhålla ett avgörande i sak avseende rättsförhållandet mellan parterna, för det fall att beslutet inte kan överklagas.

EU-domstolens praxis

Tribunalul har sökt efter men inte hittat relevant praxis från EU-domstolen på detta område. Just när det gäller artikel 5 i förordning (EG) nr 1393/2007 [utelämnas] har tre mål identifierats [utelämnas] (C-384/14, Alta Realitat, C-519/13, Alpha Bank Cyprus och C-325/11, Aider), där olika tolkningar har gjorts i andra frågor än dem som är föremål för denna tvist.

Den nationella domstolens bedömning

Tribunalul delar inte motpartens tolkning när det gäller den person som bör vara skyldig att stå för kostnaderna för att översätta stämningarna till franska för delgivning i enlighet med förordning (EG) nr 1393/2007.

Förordning (EG) nr 1393/2007 innehåller tydliga definitioner av de självständiga begrepp som är relevanta inom ramen för den rättsfråga som ska prövas, nämligen sändande organ, mottagande organ, sökande och adressat.

Såsom tydligt föreskrivs i artikel 2.1 och 2.2 i förordning (EG) nr 1393/2007 utgörs det ”sändande organet” av tjänstemän, myndigheter eller andra personer med behörighet att översända handlingar i mål och ärenden som ska delges i en annan medlemsstat. Den nationella myndighet som ska översända delgivningen, i förevarande mål, är med andra ord det rättsliga organet – Tribunalul Ilfov.

Det ”mottagande organet” definieras i artikel 2.2 i förordning (EG) nr 1393/2007 och innefattar samma kategori av personer/myndigheter som anges i punkt 1 men mottar däremot nämnda delgivningar från det sändande organet. Den nationella myndighet som mottar delgivningen är med andra ord i förevarande fall det mottagande organ som ska utses bland lämpliga franska myndigheter/institutioner utifrån intervenienternas hemvist.

Begreppet ”sökande”, såsom det följer av tolkningen av artikel 5.1 och 5.2 i förordning (EG) nr 1393/2007, kan inte vara [utelämnas] det rättsliga organet (som är sändande organ).

Såsom framgår av tolkningen av artikel 5.1 i förordning (EG) nr 1393/2007 ska det sändande organ till vilket sökanden överlämnar en handling för delgivningsändamål upplysa sökanden [Orig. s. 5] om att adressaten kan vägra att ta emot handlingen om den inte är avfattad på något av de språk som avses i

artikel 8. Denna lagtext klargör således begreppen sökande och adressat och tydliggör att dessa begrepp inte omfattas av tillämpningsområdet för begreppen ”sändande organ” och ”mottagande organ”.

”Sökanden” är en aktör, en klagande, som har intresse av att delgivning sker i enlighet med förordning (EG) nr 1393/2007 för ett måls genomförande och utgång. ”Adressaten” är den aktör som kallas till domstol och som ska ta emot nämnda delgivningar. Parter i tvisten är såväl sökanden som adressaten, men inte det rättsliga organet som är sändande och mottagande organ, såsom anges ovan.

Tribunalul anser sammanfattningsvis att begreppet ”sökande” i enlighet med förordning (EG) nr 1393/2007 enbart avser de parter som har intresse av genomförandet och utgången av den överklagade domen, i praktiken klaganden och motparten, [utelämnas]. Dessa personer är parter i tvisten, har överklagat avgörandet i sak och har i princip [var och en] intresse av den överklagade domens utgång och av att det ingivna överklagandet avgörs i sak.

[utelämnas] **den 4 februari 2021**

[utelämnas]